

ONZEKERHEID Huidige boerenbedrijven en open landschap moeten wijken voor ontwikkeling van glastuinbouwgebied

Klavertje 4 brengt geen geluk

Ondernemers en bewoners uit het plangebied Klavertje 4 hadden lokale en provinciale politici gisteren uitgenodigd om de keerzijde van het project te aanschouwen.

door **Peter Heesen**

„**W**e hebben een melkveehouderij met tachtig koeien en zeventig stuks jongvee”, begint Jeroen Nabben (32) te vertellen. De woorden komen er met horten en stoten uit. „Met een varkenshouder bewerken we honderd hectare grond. We hebben 28 hectare in eigendom. Een aangesloten gebied rondom de boerderij. Jammer dat het bedrijf weg moet en dat ze geen oplossing hebben voor ons.” Hij valt stil, overmand door emoties. „Normaal is hij heel nuchter”, zegt zijn vrouw

Marleen (30), „maar dit grijpt hem aan.” De jonge, Sevenumse ondernemers hebben het bedrijf vorig jaar overgenomen. Een familiebedrijf, gesticht door Jeroens opa. Midden jaren zeventig moest het wijken voor woningbouw in hartje Sevenum. En nu wordt het bedreigd door Klavertje 4. Voor Jeroen en Marleen geldt het klavertje vier bepaald niet als een geluksbrenger. Integendeel. De ontwikkeling van het grootschalig glastuinbouw- en agribusinessproject betekent dat zij moeten verkassen. De grond wordt goedschiks of kwaadschiks verworven door de overheid om de economie in de regio te versterken. Aldus verwoordt Leon Litjens, wethouder van de gemeente Horst aan de Maas en lid van de stuurgroep Klavertje 4, het hogere doel. Hij is één van de lokale en provinciale politici die zijn uitgenodigd door ondernemers en bewoners van het gebied die moeten wijken voor de ‘vooruitgang’. Marleen: „Als we het bedrijf willen ver-

Ondernemers, bewoners en politici bijeen in Klavertje 4. foto **Dierk Hendriks**

plaatsen, hebben we een groot bouwblok nodig, maar dat is er in de regio niet. Jeroen is met de studieclub van melkveehouders naar Groningen geweest. Daar is wel ruimte, maar Jeroen werd er niet vrolijk van. Er staan veel bedrijven

en woningen leeg. De sfeer is doods. Zelf wil ik ook niet zo ver weg. Ik heb hier mijn vrienden, familie, de sportclub.” Jeroen en Marleen worden geplaagd door onzekerheid. Ze hebben een stal die verouderd is. Investeren op de huidige

plek aan de Grubbenvorsterweg heeft geen zin. Uitzicht op een andere locatie in de buurt hebben ze niet. Bovendien moeten de onderhandelingen over de grondaankoop nog starten. Dat kan nog jaren duren. De onduidelijkheid over de toekomst levert ook andere problemen op. Jeroen en Marleen hebben een dochtertje van acht maanden. „Als we over tien jaar pas verhuizen heeft ze hier haar vriendinnetjes.” Wethouder Litjens probeert de jonge ondernemers gerust te stellen. Hij zegt dat de overheid bezig is in de regio boerderijen te verwerven met bouwblokken van wel vijftig hectare. Het is dus niet nodig om naar Groningen te gaan. „Maar als je me vraagt: heb je ze nu? Nee!” Wethouder Huub Dinghs van Sevenum zegt dat in Evertsoord 35 hectare is verworven. „Ik zeg niet dat de grond voor de familie Nabben is, maar we zoeken naar alternatieven.” Het zijn voor Jeroen en Marleen weinig geruststellende woorden.